29.2.1

13a (משנה א) → 14b (דדמי ליה)

ז. וָאָם הָאָכֹל יֵאָכֶל מִבְּשֹׁר זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֶרֶצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֵחָשֶׁב לוֹ פְּגוּל יְהָיֶה וְהַנֶּפְשׁ הָאַכֶלת מְ**מְנוּ** עֵּוֹהָ הַשְּׁא:ייקרא זְ*וִיח*

- I משנה משנה: dispute ר' יוסי/חכמים re: role of פיגול as a focal point of פיגול
  - a agreed: if he intended to eat שיריים or burn קומץ the next day − כרת → פיגול
    - note: need to mention that י"ז agrees so that we don't infer (from סיפא) that he holds אין מפגלין בחצי מתיר
  - b but if: he intended to burn לבונה the next day
    - i פסול :*ד' יוסי*
    - ii פיגול :חכמים
      - 1 Argument: no different than זבח (i.e. זרה"ד with intent to burn אימורים after the time)
      - 2 Response: the blood and אימורים are all from one animal; the לבונה comes from a separate source
- II Analyzing ר"י s opinion
  - a בזיכי לבונה same applies to 2 מתיר another מתיר same applies to 2 מתיר
    - i Justification: סד"א that in re: לבונה, reason is that it is a different substance than קמ"ל (בזיכים (untrue in re: קמ"ל –
    - ii Challenge: משנה being a different substance
      - 1 Defense: אינה מן המנחה means the sequence isn't set can bring קומץ or קומץ first
- iii קומץ ולבונה agree that אין מתיר מפגל את המתיר unless they were set in one ללי (as in קומץ ולבונה) which "unites" them וווי's ruling if a זו collects the פסול לבונה
  - הולכה it is akin to הילכה.
    - קבלת הדם isn't similar to מען בכלי but (זרה"ד::) הקטרה and הולכה::) מוליך (שחיטה::) קמיצה isn't similar to קבלת
      - 1 Reason: קבלת הדם happens of its own (the blood flows in); unlike מתן בכלי
      - 2 Rather: since it is necessary for the process, we equate them
        - (a) Similarly: since ליקוט לבונה is necessary for the process, we count it as הולכה
- ii Rejection: קדוש בכלי is similar to קדוש בכלי א ממילא os. ממילא both are קדוש בכלי, therefore equivalent
- IV משנה בו: re:משנה בו of 1 of 2 attached focal points of eating
  - a If: he slaughtered both כבשי עצרת intending to eat 1 of שתי הלחם the next day
  - b Or: burned both בזיכי לבונה intending to eat 1 of the סדרים of לחם הפנים the next day
    - i יוסי. the one he intended to be eaten late is פיגול, the other כרת (ightarrow no מיגול,
    - ii חכמים. both are כרת → פיגול
- V Analysis of "7's opinion:
  - a מפגל י: י'ה would say that if he was מפגל regarding one body part, the rest is כשר (e.g. R/L)
    - i שומאה just as טומאה (afterwards, when separated), the טומאה of one limb doesn't affect the other
    - ii ממנו v. 1 ממנו but not the other part
    - iii Challenge (שתי הלחם there is no כרת (שתי הלחם) unless he intends a כזית of both of them
      - 1 Note: this can't be מחשבת פיגול, as they would allow for פיגול even if only one was the object of מחשבת פיגול
      - 2 *Must be:* ר' יוסי and he regards the two as "one unit" $\rightarrow$ certainly he'll consider limbs to be one
      - 3 *Answer*: author is ישתי הלחם who rules that in case of ישתי הלחם:
        - (a) If: he slaughters 1 to eat ינית לי from one כזית לחם from one כזית להם from the other to eat לחם from the other valid
          - (i) Implication: if he declared 1 כזית from both would be פיגול
          - (ii) Must be: according to ר' יוסי, (to ר' need both); but then we are back to "square one"
        - (b) Answer: follows בבשים; don't read "בשניהן" (both loaves); rather "בשניהן" (flashpoint must be בשרים)
          - (i) But: focal point may be just one loaf; this is taught contra מפגלים בחצי מתיר ר"מ
          - (ii) Challenge: why use verbiage of לעולם
            - 1. If: it is representing ר' יוסי and is requiring both בשניהן
              - a. Then: we understand ספגלים בח"מ) –opposed מפגלים בח"מ) and רבנן (must focus on both loaves)
            - 2. But if: it is representing רבנן, only requiring בשניהן (contra ב"ר"מ רבנו
              - a. Then: "לעולם" seems unnecessary
    - iv *Challenge*: רבי quoted פיגול (re: פיגול in same locus as focal point) if he was בעזרה and did שחיטה (of שחיטה) with intent to spill שיריים the next day פיגול
      - 1 Yet: what are מפגל being מפגל? Can't be דבחים ד:ג per דבחים ד:ג
        - (a) Must be: בשר so even ביגול about דם invalidates בשר; certainly בשר about R "infects" L
    - v Challenge: our ק"ו $\rightarrow$ admits that קומץ is a focal point of פיגול must be for שיריים that (R $\rightarrow$ L)
      - 1 Conclusion: ר"ה is rejected

- b שתי הלחם relates to שתי הלחם as one unit and as separate units
  - i support: the תורה made each dependent on the other $(\rightarrow 1)$; yet instructed they be processed separately $(\rightarrow 2)$
  - ii therefore: if he "mixes" them, they are treated as one; if not, treated independently
  - iii follow-up questions (ד' יוחק): if he was מאפה תנור or לחמי תודה of the types of מאפה תנור or, מאפה תנור or, מאפה תנור or, מאפה תנור מחלים.
    - 1 *Answer*: report from א"י the dispute is maintained in both of those cases

VI Backdoor to רבי/רבנן:

- a Ruling re: פיגול בזבח if he had intent for $\frac{1}{2}$ בזית and $\frac{1}{2}$ at מיגול בזבח they are merged to generate פיגול
  - i Some: limit to שחיטה, which are מתירין, but not קבלה והולכה
  - ii Others: reason that if שחיטה וזריקה, which are at polar ends of the process, can merge, ק"ר that ק"ו, merge
- b challenge: עבודות taught that each of the 4 צבודות stands alone and can't be merged
  - i resolution (לוי s rule follows רבי (above) who permits loaves if he did שחיטה on each כבש with intent to eat ½ of one loaf חוץ לזמנו
    - 1 challenge (רבי: (אביי) only allowed where there is ½ מתיר (לבש 1) and ½ eating (זית על of one loaf)
      - (a) but: where there is a full מתיר (e.g. שחיטה) would he validate?
    - 2 Block (גזרה דרבנן if רבי holds that full מתיר ני אכילה א is פיגול א e should extend מתיר (מזרה דרבנן): if מתיר על מתיר אכילה א he should extend מתיר אכילה מחל $^{1}2$
      - (a) Support: יניסי extends such a גזירה (e.g. in our משנה re: לבונה, which he holds is not פסול yet (פסול פסול
      - (שפול $\leftarrow$) (ahead בנן: ahead מפגל (ahead מפגל , contra מי"), if he is only לבננה σ קומץ σ (בנונה σ) not רבנן
    - 3 Defense (אביי): in those cases, there is a similar case that may happen (e.g. קומץ לבונה should be invalidated as a precaution against קומץ דמנחת חוטא as a precaution against קומץ דמנחת)
      - (a) But: here, there is no other $\frac{1}{2}$ מתיר + $\frac{1}{2}$ at that we would need to be גוור
    - 4 Note: support that רבנן employ this reasoning to invalidate, as they add (in ב:ה) that they assent to ה"ז in case of without which is obvious
      - (a) Rather: the reason it is stated is to explain why they are פיגול בקומץ (alone) as a גזרה (alone) as a גזרה